

Artikel 17. Kunstnere og sportsfolk

Efter stk. 1 kan den stat, hvor den pågældende optræder, beskatte vederlaget (kildestatsbeskatning).

Hvis vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsmanden selv, det vil ofte være et selskab, der beherskes af vedkommende, kan kildestaten også beskatte, jf. stk. 2.

Danmark har kun ringe mulighed for at udnytte denne beskatningsret, idet dette kræver, at den udenlandske kunstner eller sportsmand har et så langvarigt arrangement med en dansk arbejdsgiver, at der opstår et egentligt lønmodtagerforhold.

Stk. 3 bestemmer, at kildestaten ikke kan beskatte, når den pågældendes besøg i kildestaten i væsentligt omfang er støttet af offentlige midler fra bopælsstaten.

Dette afviger fra OECD-modellen, men er en meget praktisk regel der sikrer, at officielle kulturarrangementer ikke beskattes i kildestaten.

Artikel 18. Pensioner og lignende betalinger

Stk. 1 følger OECD-modellen, idet det er bestemt, at private pensioner, der står i forbindelse med tidligere tjenesteforhold, kun kan beskattes i pensionistens bopælsstat.

Denne bestemmelse skal sammenholdes med bestemmelsen i stk. 3, efter hvilken en stat ikke hermed fratages retten til at beskatte sine egne statsborgere.

Danmark kan således fuldt ud beskatte danske statsborgere af disse pensioner, uanset at pensionisten har bosat sig på Filippinerne.

Omvendt er Danmark afskåret fra at beskatte disse pensioner, hvis de udbetales fra Danmark til en filippinsk statsborger.

Denne bestemmelse er ikke i overensstemmelse med OECD-modellen, men harmonerer med det danske ønske om at få så vid adgang som muligt til at kildestatsbeskatte pensioner.

Efter stk. 2 er det kun kildestaten, der kan beskatte alle betalinger, som en person modtager i medfør af sociallovgivningen. Hermed er Danmark sikret ret til at beskatte folkepensioner, invalidepensioner o.l., der udbetales herfra til personer bosiddende på Filippinerne.

Denne bestemmelse er ikke i overensstemmelse med OECD-modellen, men helt på linje med, hvad man ønsker fra dansk side.

Artikel 19. Offentlige hverv

Vederlag m.v., der udbetales af staten, amter og kommuner, for hvert udført for denne stat m.v., kan kun beskattes i denne stat.

Der er dog en undtagelse. Hvis vederlaget udbetales til en person, der er hjemmehørende i og arbejder

i den anden stat, samt er statsborger i denne anden stat, eller ikke blev hjemmehørende i denne stat med det formål at udføre hvervet, kan bopælsstaten dog beskatte vederlaget.

Som et praktisk eksempel kan nævnes en lokalanstat ved en ambassade.

Hvis en dansk statsborger, der bor i Danmark, bliver ansat som kok ved den filippinske ambassade, eller en svensk statsborger, der bor i Danmark bliver ansat samme steds som chauffør, kan Danmark beskatte den pågældendes løn fra ambassaden.

Hvis den svenske statsborger ikke allerede boede i Danmark, da han fik ansættelsen ved ambassaden, men flytter hertil for at arbejde for denne, er det derimod Filippinerne, der kan beskatte hans løn, jf. stk. 1.

Offentlige pensioner, der udbetales af stat, amt eller kommune som følge af et tidligere bestående tjenesteforhold (tjenestemandspensioner), kan kun beskattes i kildestaten.

Også her er der imidlertid en undtagelse, idet bopælsstaten kan beskatte sådanne pensioner, hvis modtageren er hjemmehørende og statsborger i denne stat, jf. stk. 2.

Bestemmelserne i stk.erne 1 og 2 gælder dog ikke for vederlag og pension, der udbetales af en stat m.v. for varetagelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed som staten driver. I så fald skal bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 finde anvendelse.

Hvis en stat således optræder som erhvervsdrivende, er den undergivet de samme regler om beskatningsret til løn, bestyrelseshonorarer og pensioner, der gælder for private erhvervsdrivendes ansatte.

Artikel 20. Professorer og lærere

Der er her tale om en særbestemmelse, som ikke findes i modellerne, men som går igen i mange dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Efter bestemmelsen beskattes vederlag til professorer og lærere, der er hjemmehørende i den ene stat kun der, mens de midlertidigt opholder sig i den anden stat for at undervise, udføre videregående studier eller forskning ved et universitet m.v.

Bestemmelsen gælder dog ikke hvis forskningen hovedsageligt udføres til fordel for en bestemt person eller bestemte personer.

Bestemmelsen har til hensigt at lette udvekslingen af forskere og lærere mellem højere læreanstalter eller skoler.

Får forskningen karakter af kommerciel forskning til fordel for en eller flere virksomheder, kan bestemmelsen imidlertid ikke bruges.

Den længst tilladte opholdsperiode er 2 år.